

чe правъ е. Кой е тозъ що съ своето решене
му се натрапува? За него~~то~~ мнене
веднъжъ отпонаредъ дали е питалъ той?

Благатъ е този народъ що има разумъ свой
и се на чуждия въ измам~~и~~ не подава!

Народните дела изискватъ и управа
народна. Казваль съмъ и казвамъ пакъ: Не намъ
да заповядваме се пада — нека самъ
си заповядва той, тозъ който ще възстава —
и нека за това самичъкъ си решава ...

Намъ ревне се, твърдимъ ний често: дойде часъ!

А тъй ли е? Това народний само гласть
призванъ е да реши — и нека той решава.
Ти казвашъ: общото решено е... И права
е дума. Но и тукъ да чуемъ — може той
и за това, отъ де да знаемъ, погледъ свой
да има — тряба ний да чуемъ що говори.
Зовеме ли го ний сътириани да се бори,
редътъ му е въ съветъ да има дума пръвъ, —
че той ще потвърди, каквото каже съ кръвъ
и сълзи. Ако зла го иначе съдбина
спелетя, тозъ народъ до века ще проклина
назъ, нашите имена, — че силомъ къмъ беди
сме гв повели ний. Що е било преди,
то на предишните за смятка да остане.

За чумъ ли само ний ще дигаме въстanie?
Тога~~зъ~~ е лесно — два гърмежа... да се чуй —
и хайде на~~госте~~ въ Ромъния следъ туй...
Азъ мисля ето що: да найдемъ начинъ сгоденъ,
и нека ~~хе~~ събергътъ на общъ съборъ народенъ
израни пратници отъ всякой комитетъ —
та общото дело отъ общия съветъ
така да се реши... Народа ще възстава,
и нека за това самичъкъ той решава".

А до Младана спрянь, Войвидата сега

